

Náš Život

Léto 2013
č. 13

Farní společenství Jablonec nad Jizerou, Ptnice n.J., Poniklé, Harrachova

Ohlédnutí za loňským rokem

Naše farnosti v číslech

Tříkrálová sbírka

Rozhovor se sestrou Doubravkou

Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství

Naše farní mládež

Společná setkání a akce

Vzácní hosté na jablonecké faře

Manželé Halasovi – překladatelé Jeruzalémské bible

Jaké je to být velvyslancem ve Vatikánu

Rozloučení se školním rokem

Společná bohoslužba našich farností spojená se žehnáním vozidel

Úvodník

Vážení a milí čtenáři Našeho života,

po několika měsících od předvánočního vydání se k vám dostává nové, již osmnácté, číslo našeho farního časopisu. Naleznete v něm články z doby nedávné, ale i starší příspěvky, které se z různých důvodů do předchozích vydání nedostaly. Doufám, že vám toto číslo udělá radost a že si během jeho listování připomenete, co jsme společně zažili.

Zároveň využiji těchto řádků k rozloučení se s vámi, neboť se na vydání Našeho života podílím naposledy jako redaktor. Důvody jsou nasnadě – zanedlouho se žením a stěhuji, a tak budu v našich farnostech pobývat jen zřídka. Pro příště tak budu působit již jen jako dopisovatel. Při této příležitosti znovu děkuji všem, co nám pomáhali svými články Náš život spoluvytvářet!

Šťastu po mně přebírá Verča Palmová. Ta je sice už tak dost zaneprázdněná, přesto se této úlohy ujala, aby časopis mohl pokračovat. Proto vás naléhavě prosím, abyste jí co nejvíce pomáhali a aktivně se do tvorby časopisu zapojovali. Nečekejte na to, až vás někdo osloví...

Přeji vám všem hezké letní dny, spoustu příjemných zážitků, hodně radosti, pevně zdraví a hojnost Božího požehnání. ☺

Za redakci Našeho života
Miloš Holubec

Oznámení

Svatby v našich farnostech

O letních prázdninách si v našich farnostech budou udělovat během mše svaté dva páry svátost manželství.

Markéta Nosková z Jablonce nad Jizerou a Kajetán Demartini z Albrechtic v Jizerských horách budou oddáni 13. července od 11.00 hodin v kostele sv. Prokopa v Jablonci nad Jizerou.

Andrea Palmová z Rokytnice nad Jizerou a Miloš Holubec z Poniklé budou oddáni 10. srpna od 11.00 hodin v kostele sv. Michaela Archanděla v Rokytnici nad Jizerou.

Přejme jim i jejich blízkým hojnost Božího požehnání!

Redakce

Bohoslužby

Pořad bohoslužeb 5. – 7. července

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje - pátek 5. 7.

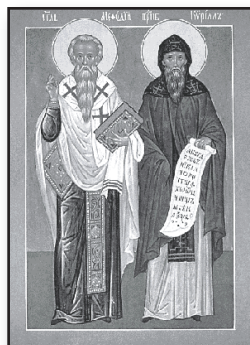
Poniklá	8:30
Rokytnice/Jiz.	10:30
Harrachov	14:00
Jablonec/Jiz.	16:00

Pout' ke svatému Prokopu - neděle 7. 7.

Jablonec/Jiz.	9:00
---------------	------

Mimo uvedené termíny bohoslužby v našich farnostech nebudou

= 2 =

Naše farnosti v orientačních číslech roku 2012

Harrachov:

Křty	1
Svatby	1
Pohřby	0

Průměrná návštěvnost místních věřících: 15 + turisté
Sbírký 56.845,- Kč

Průměr na jednoho věřícího 3.789,- Kč
Jedna varhanice, jedna kostelnice, 3 ministrantky
Našeho adoptivního chlapce Sagara jsme letos podpořili částkou 8.262,- Kč

Rokytnice nad Jizerou:

Křty	2
Svatby	1
Pohřby	0

Průměrná návštěvnost místních věřících: 30 + turisté
Sbírký 55.139,- Kč

Průměr na jednoho věřícího 1.837,- Kč
Dvě varhanice, jeden varhaník „in spe“, čtyři zpěvačky, jeden zpěvák
Naši adoptivní slečnu Catherine jsme letos podpořili částkou 10.296,- Kč

Jablonec nad Jizerou:

Křty	1
Svatby	0
Pohřby	6

Průměrná návštěvnost místních věřících: 35
Sbírký 54.411,- Kč

Průměr na jednoho věřícího 1.554,- Kč
Dvě varhanice, čtyři ministranti
Našeho adoptivního chlapce Deepaka jsme letos podpořili částkou 7.055,- Kč

Poniklá:

Křty	3
Svatby	0
Pohřby	2

První svatě přijímání 3
Průměrná návštěvnost místních věřících: 30
Sbírký 83.113,- Kč

Průměr na jednoho věřícího 2.770,- Kč
Dvě kostelnice, pět ministrantů, jedna varhanice, jedna varhanice „in spe“, jedna zpěvačka
Naši adoptivní slečnu Lizanyi jsme letos podpořili částkou 8.405,- Kč

P. Ivo

Návštěvy “dříve narozených” farníků o Vánocích

Dne 28. 12. 2012 naše společenství mládeže navštívilo starší občany Rokytnice, Harrachova, Jablonce n. J. a Poniklé, kteří navštěvují bohoslužby. Tuto tradici zavedli starší členové našeho spolča. Jako dárek jsme jim přinesli balíček s něčím dobrým na zub, zazpívali a prohodili s nimi pár milých slov. Snad jsme nikoho neuvedli do rozpaků, že jsme třeba přišli v době jiné návštěvy. Doufáme, že naše návštěva byla všem milá a můžeme ji příští rok zopakovat.

Jan Plucha

Tříkrálová sbírka 2013

V týdnu od 2. do 8. 1. 2013 proběhlo v celé České republice, tedy i v našich farnostech, tradiční tříkrálové koledování. Výtěžek naší sbírky bude použit na úhradu nákladů spojených s činností, které zajišťují:

Diecézní charita Hradec Králové

Humanitární pomoc Indii - výstavba vodárny v Nirmal Nagar.

Pomoc obětem živelných katastrof.

Pomoc potřebným v nejhudších zemích.

Oblastní charita Jilemnice

Provozní výdaje spojené s provozem třech středisek (humanitární sklad ošacení a sociální šatník, občanská poradna, mateřské centrum), jejichž nabídky služeb využívá ročně více než 5.000 klientů z Jilemnicka, Rokytnicka i Vrchlabska. Všechna střediska sídlí v budově Společenského domu Jilm.

Náplň činnosti středisek:

Sklad a šatník

Příjem ošacení k humanitárním účelům, výdej potřebným na základě doporučení odboru sociálních věcí městského úřadu.

Občanská poradna

Bezplatné a diskrétní poradenství pro obtížné řešitelné životní situace a problémy.

Mateřské centrum Rodinka

Pravidelný program pro matky a jejich děti do 6 let, kurzy a přednášky pro rodiče, prázdninové výlety pro celé rodiny.

Výnos tříkrálové sbírky 2013 v našich farnostech

Harrachov	9.772,-Kč
Rokytnice	11.763,-Kč
Jablonec	20.010,-Kč
Poniklá	27.118,-Kč
Celkem	68.663,-Kč

Celkem koledovalo v našich farnostech 16 skupinek, jejichž vedoucím patří velké poděkování za to, že věnovali svůj čas a pohodlí pro dobrou věc.

Harrachov: p. Berková a Vetrová

Rokytnice n. J.: p. Doubková, Palmová, Pluchová

Jablonec n. J.: p. Marek, Polanecký, Švandová, Šimůnek

Poniklá: p. Braunová, Fáborská, Holubcová, Holubec, Šmidová, Kadavá, Kučera

E. Holubcová

Tři králové 2013 v Rokytnici n. J.

V sobotu odpoledne 5. ledna v předvečer slavnosti Zjevení Páně jsme se vydali na tříkrálovou koledu po Rokytnici. Opět jsme byli ve dvou skupinkách, takže si každá „zabrala“ jiný kus města. Bylo by potřeba mno-

hem více dětí, aby se Rokytnice obešla celá. Koledovali jsme asi 3 hodiny, pak už byly děti unavené a původní nadšení se vytrácelo...

Za „znamení z nebes“ můžeme považovat fakt, že ačkoli od rána silně pršelo, tak od začátku koledování až do jeho skončení „nekápla ani kapička“.

Co se týče sbírky, každý nám dle možnosti přispěl. Někdo na nás čekal, jiní byli mile překvapeni, nebo si na nás vysloveně na cestě zavolali, abychom jim také šli zazpívat koledu...

Je také pravda, že těmi hlavními dárci máme být my - koledníci, když „rozdáváme“ požehnání do domu, kde nás přijmou, spolu s drobnými dárky, ale téměř všichni zasypali děti sladkostmi...

Tak kéž se všechny sesbírané penízky dostanou k těm lidem, kteří je potřebují nejvíc...
Děkujeme.

Jana Pluchová

Restaurování věžních hodin v Jablonci nad Jizerou

Město Jablonec nad Jizerou objednalo u společnosti „Akad. sochař Petr Skála, restaurování a opravy věžních hodin“ restaurování stroje věžních hodin z roku 1897 a výměnu ciferníků na kostele sv. Prokopa v Jablonci nad Jizerou. Současně bude obnoveno bití hodin. Hodiny bijí každou čtvrt hodinu a celou. K zrestaurovanému hodinovému stroji bude dodáno elektrické samočinné natahování jak hodinového závaží, tak závaží odbíjení čtvrt hodin i závaží odbíjení celých hodin. Stroj i ciferníky byly již demontovány. Vše by mělo být hotovo během podzimu letošního roku. Celkový náklad prací a dodávek zařízení bude činit 450.200,- Kč. Město požádalo o dotaci na záchranu památek z rozpočtu Libereckého kraje, která by měla pokrýt část nákladů. Dotace zatím není potvrzena.

Václav Nosek

Setkání naší mládeže s hosty z rokytnické fary

Na našem pravidelném spolču, které se konalo 8. února 2013, nás navštívili hosté z rokytnické fary. Jednalo se o mládež z několika farností (Hradec Králové, Tábor, Český Brod...), kteří si přijeli zalyžovat a užít si zimního období do Krkonoš. Účast jak našeho spolča, tak jejich byla hojná. Na fáře jsme obasadili celý velký stůl, což se nám často nestává.

Setkání začalo v 18.00h mší svatou v jabloněckém kostele. Po mši jsme se přesunuli na místní faru, kde míváme pravidelné schůzky. Program začal krátkou modlitbou a představením jednotlivých členů. Něco málo jsme si o sobě řekli a stručně popsali program jednotlivých spolč. Poté následovalo tématko, které měl připravené náš pan farář. Tématem byla církev, za co se považujeme v církvi, co si kdo představuje pod pojmem „církev“, jakou roli hrajeme v církvi a co by podle nás církev měla znamenat. Tématko bylo vydařené a většina lidí se připojila do společné diskuze. Po ní jsme si

zahráli pár společenských her pro rozpohybování a pak následovala závěrečná modlitba.

Po modlitbě spolčo nekončilo. Pár lidí se odebralo do svých domovů, ale většina účastníků nasedla do aut a pokračovala do Rokytnice do restauračního zařízení, kde jsme pokračovali v seznamování, hráli na kytaru a zpívali.

Všechny tři třetiny setkání se vydařily. Rádi jsme poznali další mládež a doufáme, že nás opět někdo další navštíví.

M. Jína ml.

V Z našich farností

Noc kostelů v Rokytnici

155 návštěvníků a 23 účinkujících a pořadatelů.

Reakce návštěvníků:

“Seděli také občané při bohoslužbách v horních lavicích?” Ano, v době rozkvětu Rokytnice.

“Zajímavý pohled z věže...”

“Máte krásný kostel...”

“Taky jsem v dětství šlapala varhany. Á, tady je již elektromotor.”

“Jů, to je kostlivec,” sděluje malý poutník.

Mezi návštěvníky byl i pes (bez doprovodu). Prohlédl si kostel, ale nic nám nesdělil.

Jína Miroslav st.

První vyslání vojenské kaplanky v ČR se uskutečnilo v Křižlicích

Ve středu 29. května 2013 se v evangelickém kostele v Křižlicích uskutečnila ekumenická bohoslužba vyslání.

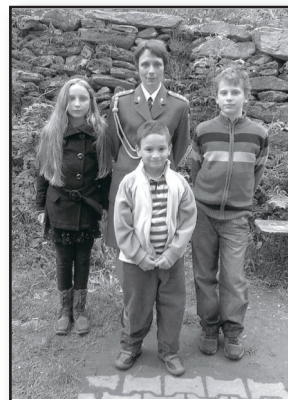
Při ní byla pověřena Mgr. Gabriela Horáková, farářka ČCE, zástupci Ekumenické rady církví (ERC) a České biskupské konference ke službě vojenské kaplanky. Stala se tak první kaplankou - ženou v České republice. Bohoslužby se zúčastnili i předseda ERC a synodní senior ČCE Joel Ruml a kardinál Dominik Duka.

Celá akce byla požehnána krásným počasím, a tak se těšila hojně účasti.

Bohoslužba proběhla ve velmi sváteční, důstojné a zároveň radostné náladě.

Poté se celá společnost přemístila na nedalekou faru, kde místní farníci připravili výtečné pohoštění. Setkání bylo velice milé a přátelské ☺.

Jana Šmídová

V Duchovní zamyšlení

Modlitba papeže Františka pro každý prst ruky

1. Palec je prst nejbližší. Začni se tedy modlit za ty, kteří jsou ti nejbližší. Jsou to lidé, na které si vzpomene nejsnadněji. Modlitba za naše drahé je „milá povinnost.“

2. Dalším prstem je ukazováček. Modli se za ty, kdo učí, vzdělávají a pečují o druhé. Sem patří učitelé, profesori, lékaři a kněží. Potřebují podporu a moudrost, aby ostatním ukazovali správný směr. Vždy na ně pamatuj ve svých modlitbách.

3. Další prst je největší. Připomíná nám naše vůdce. Modli se za prezidenta, poslance, podnikatele a další zodpovědné. Jsou to lidé, kteří řídí osud naší vlasti a ovlivňují veřejné mínění. Oni potřebují Boží vedení.

4. Čtvrtým prstem je prsteníček. Mnozí se budou divit, ale je to náš nejslabší prst, což může potvrdit každý učitel hry na klavír. Tento prst nám má připomínat modlitbu za slabé, zkoušené a nemocné. Oni potřebují tvé modlitby ve dne i v noci. Modliteb za ně nebude nikdy dost. Prsteníček nás zve i k modlitbě za manželské páry.

5. Nakonec přichází malíček, nejmenší ze všech. Podobně malými se máme cítit před Bohem a před bližními. Bible říká, že „poslední budou prvními.“ Malíček ti připomíná, aby ses modlil za sebe. Poté, co se pomodlíš za všechny ostatní, lépe pochopíš, jaké jsou tvé potřeby a uvidíš je správným úhlem pohledu.

zaslal P. Ivo

Svěcení aut 2013

Již páté „Žehnání vozidel a našich prázdninových i životních cest“ se konalo v neděli 23. června, a to v Harrachově.

Slavnost začala bohoslužbou v 9.00 hodin v zaplněném místním kostele svatého Václava, mučedníka. Oproti předchozím ročníkům se tento letošní lišil návštěvou R. D. Maxmiliána Romana Rylka z Kbelova na Vysočině, který při mši svaté kázal o následování Krista. Celou mši svatou zpestřovala vůně kadidla a 10 ministrantů, z nichž nejmladšímu byly teprve tři roky a ministrování bylo jeho premiérou. Bohoslužbu doprovázely rytmické písně, jež za doprovodu hudebních nástrojů obstarala mládež z našich farností.

Po liturgii jsme se průvodem odebrali v čele s ministranty a dvěma faráři ven před kostel, kde již stály asi tři desítky dopravních prostředků. Kromě klasických osobních automobilů tu bylo možno vidět malé jízdní kolo, velorex či kamion. Za doprovodu rytmických písní otec Maxmilián u každého automobilu pronesl žehnací modlitbu a P. Kvapil jej

pokropil svěcenou vodou i s řidiči. Jako dárek pak každá posádka automobilu dostala darem bonboniéru s potiskem pětiseturové bankovky. To prý abychom měli na pokuty.

Po požehnání bylo připraveno občerstvení v podobě chlebičků, domácího pečiva, chlazených nápojů, kávy nebo čaje. Jelikož bylo slunečné počasí a panovala uvolněná nálada, lidé se se svými požehnanými auty začali rozjíždět až po jedenácté hodině.

Zbývá už jen poděkovat všem, kteří se na akci jakýmkoliv způsobem podíleli, a přát si, aby další ročník byl stejně úspěšný.

Vojta Marek

Beseda s manželi Halasovými

Dne 1. prosince 2012 se od 17.00 hod uskutečnila na faře v Jablonci nad Jizerou beseda s manželi Františkem a Dagmarou Halasovými, překladateli Jeruzalémské bible. Tématem večera byl ale nejen překlad Jeruzalémské bible, ale také povídání o tom, jaké to je být velvyslancem u Svatého stolce. Neboť právě tuto funkci František X. Halas, syn slavného českého básníka, v letech 1993-1999 vykonával.

Kontakt na tyto zasloužilé a velmi kultivované manžele jsem získal při pobytu u trapistů v Novém Dvoře, kde František X. Halas, profesor církevních dějin, přednášel tamějším mnichům. Tehdy mě napadlo pozvat tyto vynikající osobnosti k nám do farností, aby nás obohatili svými zkušenostmi a zážitky. Pan farář souhlasil, a tak se v podvečer první neděle adventní podařilo přednášku s besedou zrealizovat.

Je smutné, že i přes poměrně velkou propagaci (plakáty, ohlášky, farní mail), a to nejen v našich farnostech, dorazilo pouze zhruba třicet lidí, vesměs místních (myšleno z našich farností). Z přesporních tu byla jen jedna rodina. Přesto se povídání velmi vydařilo a protáhlo asi na dvě a půl hodiny. Zvláště povídání o svízelném a časově i lingvisticky velmi náročném překladu Jeruzalémské bible

z francouzštiny (vypomáhali si ale i překlady staročeskými, německými, latinskými apod.) bylo zvláště obohacující. Napínavé bylo v tom smyslu, že s překladem začali v době totality v roce 1980 na podnět Dominika Duky, přičemž veškerá práce probíhala v ilegalitě. Po sametové revoluci byly již podmínky příznivější, ale přesto byla jejich překladatelská snaha uzavřena až rokem 2009, kdy byla Jeruzalémská bible nakladatelstvím Krystal OP a Karmelitánským nakladatelstvím vydána.

Neméně zajímavé bylo vyprávění manželů o působení při Svatém stolci ve Vatikánu. Jedinečné vyprávění lidí, kteří mohli proni-

knout do zákulisí a kuloárů tohoto ministátu bylo velmi zasvěcené, vtipné a brané s nadhledem. Jsem přesvědčen, že ti, kdo se besedy zúčastnili, rozhodně nelitovali a odcházeli z fary obohaceni. Krom toho už jen skutečnost, že jsme mohli blíže poznat dvojici lidí patřících do kulturní elity našeho národa, byla mimořádným zážitkem.

Miloš Holubec

Chtěl bych poděkovat...

Chtěl bych poděkovat Bohu Otci za jeho bezpečí, Ježíši Kristu za blízkost a Duchu Svatému za moudrost a vanutí.

Děkuji, Bože Otče, Synu i Duchu.

Chtěl bych poděkovat farním a ekonomickým radám za jejich myšlení, slova i skutky. Za trpělivost se mnou i s námi všemi při řešení všech potřebných věcí, které se týkají života našich farností.

Děkuji Vám za vaše osobní nasazení.

Chtěl bych poděkovat všem varhanicím a varhaníkům, zpěvačkám a zpěvákům, kostelníci, ministrantkám a ministrantům za jejich viditelnou i neviditelnou službu.

Děkuji Vám za Vaši přítomnost.

Chtěl bych poděkovat všem „technickým pracovníkům“, kteří pečují o čistotu, sekání trávy a o hmotný, ekonomický a čistý život našich kostelů, fary, životnost našich farních stránek a farního časopisu. Všem, kteří pečují o naše minipolco.

Děkuji Vám za Vaše pracovitě ruce.

Chtěl bych poděkovat všem věrným bratřím a sestrám, kteří neopouštějí farní společenství, i když čas bohoslužeb není třeba zrovna

nejvhodnější. Vám, kteří neutíkáte, když po Vás Vaše farnost něco žádá.

Děkuji Vám za věrnost Boží obci.

Chtěl bych poděkovat i těm, kteří se nikdy do ničeho nezapojují, nikdy farnosti neposlouží, těm, kteří se vzdálili své farní obci.

Děkuji Vám za trpělivost, pokoru a slzy, kterým mě učíte.

Chtěl bych poděkovat i vznešeným pohanům, kteří, když přijde na věc, nikdy neodmítnou radu, pomoc či svou přítomnost, i když k nám nepatří.

Děkuji Vám za podporu a neomšlý pohled zvenčí.

Chtěl bych poděkovat blízkým i vzdáleným Přátelům za jejich důvěru, přátelství i jejich přítomnost v mém životě.

Děkuji Vám, že jste a že patříme k sobě navzájem.

Kéž jste požehnáni Vy všichni, kéž jste naplnění pokojem a kéž kráčíte po časných i věčných cestách života.

S úsměvem a vděčností DĚKUJI.

bratr Ivo

Naše mládež

Setkání na jablonecké faře s P. Janem Barborkou

V pátek 23. listopadu nás na našem spolču navštívil P. Jan Barborka. Po večerní mši jsme se přesunuli na faru, kde jsme se navzájem představili. Na začátku byla jako obvykle modlitba. Následovala přednáška od pana faráře, kterému jsme po krátké chvíli začali tykat a oslovovat ho „Jenda“. Vysvětloval nám katecheze Benedikta XVI. o víře. Mezi nejdůležitější vybral: co činí život plně lidským, co je to víra, místo víry, touha po Bohu. Na všechna tato témata jsme diskutovali. Mě osobně nejvíce zaujala debata o jiných světových náboženstvích a jejich cesta k Bohu.

Otázek na Jendu bylo docela hodně, takže se povídání trochu protáhlo. Nakonec nám všem rozdál na čtení občasník pro mládež „HROMOSVOD“.

Na uvolnění hlavy jsme dali pohybovou hru... při ní jsme si užili spousty legrace, neboť s námi hrál nejen Jenda, ale i náš pan farář Ivo. Zjistili jsme, jak je těžké dodržet pravidla hry, při které musí být na zemi určitý počet nohou, rukou a hlav :-D. Po tomto tělocviku jsme besedu ukončili a v dobré náladě jsme se rozjeli domů.

Jan Plucha

Výlet s minispolčem

Dne 29. 9. 2012 jsme byli na cyklistickém výletě s minispolčem.

Sraz jsme měli my z Harrachova na autobusovém nádraží s ostatními, kteří přijeli cyklobusem z Jablonce n. J. Nejdříve jsme jeli na Mumlavské vodopády; koupat už se nedalo, protože voda byla studená. Z Mumlavských vodopádů jsme jeli k benzínové stanici na Mýtě, kde jsme si dali svačinu a potom už jsme jeli Planýrkou do Jablonečka. Tam na nás čekaly hry, pak pro nás přijeli rodiče a byl konec. Moc jsme si to užili, byla to zábava.

Děkujeme bratru Ivovi za to, že jel s námi.

Simona Berková

Přečetli jsme a doporučujeme

Ladislav Kubíček:

Život – největší umělecké dílo

(Vydala Maticе cyrilometodějská s.r.o., Olomouc 1996)

Krátce, ale krásně je v této knížence popsáno, co je život, bolest, smrt, jaký je vztah vědy, umění a církve v životě, jaké je lidské tělo, lidské vnímání a stáří a proč jsou takové, a mnoho dalších Kubíčkových poznatků.

Autor vše rozumně vysvětlí nebo přiloží hezké přirovnání, např. Boha přirovnává k režisérovi a člověka k herci. Často upozorňuje na velké osobnosti všech dob (skladatele, filozofy, světce, spisovatele,...) a dokazuje své tvrzení jejich citáty. Také odkazuje na mnoho dalších zajímavých knih.

Myslím, že budete nuceni všemu, co píše, uvěřit, a snad tato kniha dokáže naučit lidi lépe a šťastněji žít.

Ukázka

„Ale ještě něco jiného. Už starí Římané říkali, že se „člověk rodí mezi stolicí a močí“. Není to tedy ani hygienické, ani estetické. Anebo že by i tento prvek – zrození člověka! – měl nějak posvětit tuto krajinu, tuto sféru? Přece všeobecně se pokládá zrození člověka za událost! Oslavuje se, zapíjí se, oslavuje se každý rok. Žena při porodu ztrácí pocit studu. A přece je to ta nejvhodnější krajina, kudy se člověk může dostávat na svět! Jednou z mála hezkých věcí v této sféře je i to, že manželé dnes mají zájem být při porodu své manželky, svého dítěte. Zřejmě jim tedy ta „neestetická“ složka narození jejich syna nebo dcery nevadí. A vidět, jak se hlavička klube z lůna maminky na svět a jak se pak dítě projeví prvním křikem – to vyvolá úsměv na rtech všech přítomných a maminka zapomene i na to, že to bolelo.“

Anička Marková

Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství

V nedělní odpoledne 6. května 2012 jsme v naší farnosti, jmenovitě na faře v Jablonci nad Jizerou, přivítali řádové sestřičky z Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství ze Dvora Králové nad Labem. Myslím, že pro nás všechny to bylo velice příjemné setkání a každého z nás jejich přítomnost zahrála u srdce.

Ale nepředbíhejme. Pozváni jsme byli na patnáctou hodinu. Sešlo se nás asi dvacet pět, a byli jsme rádi, že přišli mladší i starší farníci. Každý s sebou něco dobrého přinesl a tak jsme měli plný stůl dobrot a k tomu voněla káva a čaj.

Sestry ze Dvora Králové přijely tři – s. Ludmila, s. Doubravka a s. Blanka. Po přivítání se nám představily a každá chvíli pohovořila o Kongregaci sester Matky Božího Milosrdenství. Sestřička Doubravka mluvila o vzniku, historii a současnosti řádu. Sestra Blanka nám představila "duchovní spoluzakladatelku řádu" svatou Faustynu Kowalskou. A s. Ludmila nám vysvětlila význam Obrazu Božího Milosrdenství, jeho historii a poselství. Pro ty, kdo na naše farní setkání nemohli přijít, jsem k rozhovoru na e-mailovou dálku pozvala sestru Doubravku.

Jako úplně první otázku musím položit: jak vás lidé oslovují?

Obvykle mi říkají sestro Doubravko, někdy zkráceně sestřičko ☺. Při setkání s cizími lidmi se ale dočkám i kurióznějších oslovení. Například jedna paní prodavačka mi říká „mladá paní“.

Ráda bych s Vámi prošla 3 části vašeho představování u nás v Jablonci. Mohla byste krátce pohovořit o třech ženách, které stály u vzniku vaší kongregace?

Krátce? To je na dlouhé povídání ☺, ale pokusím se. U zrodu naší Kongregace stály tři ženy, které Bůh oslovil a povolal, aby se věnovaly ženám a dívkám s morálními problémy žijícími na okraji společnosti a ukázaly jim Boží milosrdnou lásku. První byla **Teresa Karolina de Lamourous (1754 – 1836)**, která žila v **Bordeaux**. Zde otevřela první z domů pro tyto ženy a nazvala ho „Domem milosrdenství“. Zájemkyně sem přicházely dobrovolně a Teresa Karolina se svými pomocnicemi se jim věnovala, učila je, jak si vlastní práci vydělat na živobytí a samozřejmě je vedla i zpět k Bohu a ke svátostem.

V roce 1818 sem přijíždí **Teresa Agata Rondeau (1793-1866)** z Laval a posléze zakládá samostatný Dům milosrdenství a kongregaci ve svém rodném městě. Její práce spočívala na stejných principech jako v Bordeaux.

Jako třetí jmenujme polskou šlechtičnu **Teresu Evu Potockou (1814-1881)**. Poměrně brzy se stala vdovou a hledala, jakým směrem se vydat dál ve svém životě. Inspirovala se životopisem Teresy de Lamourous, načež odjela do Francie, kde strávila nějaký čas v Domě milosrdenství v Laval. Po svém návratu založila 1. 11. 1862 ve **Varšavě** samostatný dům pro ženy a dívky a také naši kongregaci. Letos tedy budeme slavit již 150. Výročí.

A jak do toho všeho zapadá svatá sestra Faustyna?

Svatá sestra Faustyna, čili **Helena Kowalská (1905-1938)**, vstoupila do naší kongregace v roce 1925. Jelikož měla pouze základní vzdělání, pracovala jako zahradnice, kuchařka a vrátná. To jí však nebránilo, aby prokazovala milosrdenství všem, se kterými se setkávala. Bůh si ji vybral, aby připomněla světu pravdu o tom, že je milosrdný a miluje každého člověka bez rozdílu.

Pán Ježíš se se sestrou Faustynou velmi úzce setkával a ona vše, co jí říkal, zapisovala do školních sešitů. Pán Ježíš ji také mimo jiné nazýval „sekretářkou svého milosrdenství“. Tak vznikl Deníček, který je dnes přeložen do mnoha jazyků na celém světě.

Tato zjevení se v pozdější době ukázala významná i pro působení celé kongregace, jejíž dílo se tak – z úzkého zaměření na ženy a dívky – rozšířilo na všechny lidi, kteří potřebují Boží milosrdenství. Proto byla v roce 1995 svatá sestra Faustyna prohlášena za duchovní spoluzakladatelku naší kongregace.

A mohu se zeptat, co bylo obsahem jednotlivých zjevení?

Jak již jsem naznačila, základem je pravda o tom, že Bůh je milosrdný. Chce, abychom si to uvědomili a obraceli se k němu s dětskou důvěrou. Zároveň máme toto Boží milosrdenství odrážet ve svém životě tím, že se bude prolínat celým naším životem skrze modlitbu, slova a aktivní pomoc bližním.

Jako pomoc k tomu nám Pán Ježíš skrze sv. sestru Faustynu předal několik prostředků, které nám na této cestě mají pomoci. Jedním z nich je obraz Božího milosrdenství, na němž zmrtvýchvstalý Kristus kráčí směrem k nám, jednu ruku má pozdvihnutou k žehnání a z jeho probodeného srdce tryskají dva paprsky. Červený a světlý (krev a voda), symbolizující svátosti, které naši duši obmyývají (křest a smíření) a dávají nám pokrm věčného života

(eucharistie). Dole na obraze je nápis „Ježíši, důvěřuji Ti!“, který nám má připomínat, jaký má být náš vztah k Bohu.

Dalším z prostředků je Korunka k Božímu milosrdenství, svátek Božího milosrdenství (první neděle po Velikonocích) a každodenní modlitba v hodinu, kdy si připomínáme Ježíšovu smrt na kříži (15.00).

Sestro Doubravko, chtěla bych vám dát prostor, abyste zde řekla to nejdůležitější o šíření Božího Milosrdenství. Co by naše uši měly slyšet a naše srdce přijmout?

Důležité je umět se dívat kolem sebe a všimnout si toho, jak je ke mně Bůh dobrý. A jak jsem již naznačila výše, snažit se toto Boží milosrdenství odrážet ve svém každodenním životě, aby i druzí kolem mě pochopili a poznali, jaká je Boží láska k člověku.

Je známo, že centrem šíření poselství o Božím milosrdenství je váš klášter v Krakově. Můžete nám ho představit?

Nahlédneme nejprve trochu do historie. V Roce 1868 přicházejí sestry do Krakova, kde zakládají druhý Dům milosrdenství na území Polska. Chvíli hledaly to správné místo s poštěstím se jim získat podporu jednoho šlechtice, který poté sponzoroval výstavbu velkého objektu v Krakově–Łagiewnikách.

Jedno křídlo sloužilo sestrám a druhé děvčatům. Obě křídla spojovala kaple, kde se všechny obyvatelky scházely na společných modlitbách. Tak tomu bylo až do nástupu komunismu, kdy bylo křídlo pro děvčata

odděleno od kláštera vysokou zdi a výchovný ústav zabaven. Po pádu komunismu byl opět vrácen a přizpůsoben současným podmínkám, takže dnes jsou zde umisťována problémová děvčata do 18 let a jedná se o uzavřené výchovné zařízení. Stále zde pracují sestry a jejich působení je opřeno o modlitby celé komunity.

Po církevním schválení zjevení sestry Faustyny vedle kláštera vyrostlo ještě centrum, které se věnuje šíření spirituality Božího milosrdenství a vzdělávání osob, které mají o ni zájem. Vzniklo také sdružení Faustinum.

Krakovská diecéze posléze poblíž kláštera vybudovala velkou baziliku, která měla uspokojit vzrůstající množství poutníků, kteří toužili po modlitbě v těchto místech.

A nyní přejdeme do Čech. Víme, že zde máte dva řeholní domy. Jeden v Praze na Vyšehradě a druhý ve Dvoře Králové nad Labem. Mohla byste nám přiblížit, jaké jsou vaše aktivity v těchto městech a jaká je vaše spolupráce? Jak často se vídáváte na pracovních nebo jiných setkáních?

Na obou místech pracují sestry ve farnostech. V Praze se starají o baziliku sv. Petra a Pavla a slouží různými způsoby farníkům i otcům kanovníkům. Ve Dvoře Králové se sestry ve farnosti angažují při výuce náboženství, vedou klub seniorů a účastní se společenství mládeže. Mimoto pracují také ve farní charitě, konkrétně v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež a v Sociálně terapeutických dílnách pro osoby s mentálním postižením.

Obě dvě komunity se pravidelně setkávají dvakrát do roka – na Vánoce a Velikonoce. Mezi tím je však mnoho nepravidelných setkání a to při příležitosti exercicií, které pořádáme v Praze, přednášek, nebo prostě obyčejných návštěv ☺.

Co se stane, a jaká je cesta, když v sobě mladá žena pocítí touhu nastoupit cestu následování Ježíše a vybere si právě vaši Kongregaci? V kolika letech může zaklepat na dveře vašeho kláštera a jak dlouho trvá, než se z ní stane Apoštolka Božího Milosrdenství?

Na začátku každého povolání se musí sejít dvě touhy. První vychází od

Boha, který volá člověka na konkrétní životní cestu a druhá touha se musí zrodit v srdci člověka, který na volání odpovídá. Pokud se jedná o řeholní povolání, musí se mu dát nějaký čas, aby se potvrdilo, a k tomu slouží první roky v kongregaci.

Pokud nějaká dívka uvažuje o vstupu do naší Kongregace, je dobré, když naváže kontakty se sestrami, přijede se podívat, absolvuje exercicie, nebo pak program pro vážné zájemkyně „Přijď a podívej se“, který je pro Češky a Slovenky v Bratislavě. Samotný vstup je možný až od 18 let.

Jestliže se obě strany vysloví kladně, nastupuje dívka roční postulát (Bratislava), kde se seznamuje s řeholním životem. Po roce se opět obě strany rozhodují (kongregace i zájemkyně), zda půjde dál. V případě souhlasu následuje dvouletý noviciát (Krakov). Úvodní obřad přijetí do noviciátu se nazývá obláčka. Dívky jsou „oblečeny“ do řeholního hábitu, dostanou závoj a nové jméno.

Po uplynutí dvou let nastává opět okamžik rozhodování a po něm následují první řeholní sliby – čistoty, chudoby a poslušnosti, které mají platnost jeden rok a nastává takzvané období juniorátu. Tyto sliby se skládají každý rok znovu, dokud není sestra připravená ke složení slibů věčných (juniorát u nás trvá 5-9 let).

A jak je to se vzděláváním? Můžete se dovzdělávat na státních univerzitách, nebo veškeré vzdělání dostáváte v Krakově? Mám na mysli, když například pracujete s mládeží, absolvujete třeba speciální pedagogiku nebo vše v motlitbách svěříte Pánu Bohu?

V Krakově, během noviciátu je program zaměřen na to, aby se z dívky, která vyšla „ze světa“ stal člověk schopný hluboké modlitby. K tomu slouží i přednášky z teologie. Začínající sestra se také musí dobře seznámit s řeholní rodinou, v níž chce strávit svůj život. Dozvídá se tedy historii řádu a poznává jeho spiritualitu, jejíž velkou částí je odkaz sv. sestry Faustyny. Není zde tudíž příliš prostoru pro studium.

Ten přichází v období juniorátu, kde si sestry mohou doplnit vzdělání potřebné ke své profesi. Studujeme na státních školách. Zde v Čechách například již tři sestry absolvovaly různé obory na univerzitě v Hradci Králové. Zpočátku sestra v hábitu vzbuzuje na akademické půdě údiv, ale brzy si všichni zvyknou a berou ji úplně normálně.

Nevím, jestli to není netaktní a proto odpověď nechám na vašem úsudku. Jaká byla Vaše osobní cesta za Ježíšem?

Musím spíše přiznat, že já jsem za ním moc nešla ☺, spíše on tak dlouho chodil za mnou, až mě přesvědčil ☺. Nejprve jsem si myslela, že založím rodinu a neměla jsem ani ponětí, co je to řeholní povolání. Můj duchovní život byl také všelijaký a k osobnímu obrácení došlo až během studií na vysoké škole. Poté jsem stále více a více poznávala Boha, učila se mu rozumět a mít ho ráda. Trvalo ještě několik let, než jsem začala rozeznávat, že mě volá k zasvěcenému životu.

Jsem Bohu vděčná za jeho trpělivost a vedení, bez toho bych nenašla své místo v životě a nebyla šťastná.

Sestřičko Doubravko, můžete nás závěrem pozvat na akce, které pořádáte? Dvůr Králové není od nás příliš daleko a tak si myslím, že to pro nás může být pěkná pozvánka.

Jedna pozvánka bych směřovala k vašim mladším farnicím ☺. V létě obvykle pořádáme pobyt v klášteře pro děvčata, která nás chtějí poznat (nemusí to být zrovna zájemkyně o vstup). Stráví s námi několik dní při společné práci a modlitbě. Také zařazujeme výlet do okolí, nebo do ZOO.

Všichni jsou pak zváni na výroční den úmrtí svatých sester Faustyny, který se snažíme zvýraznit nějakými aktivitami ve farním kostele.

Když budete sledovat naše internetové stránky (www.kmbm.cz), najdete tam postupně všechny podrobné informace.

Děkujeme sestřičkám z Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství za čas, který nám věnovaly. Bylo to pozhňapané odpoledne naplněné radostí, pokojem a Boží přítomností v naší společné motlitbě Korunky k Božímu Milosrdenství. Děkujeme Ti, Hospodine.

Renata Fáborská

Anička Marková

Redakce NŽ

A . -	(Akát)	P . - .	(Papírníci)
B - . .	(Blýskavice)	Q - - -	(Kvílí orkán)
C - . -	(Cílovníci)	R . -	(Rarášek)
D - . .	(Dálava)	S . .	(Sobota)
E .	(Erb)	T -	(Tón)
F . . .	(Filipíny)	U . -	(Uličník)
G - - .	(Grónská zem)	V . . -	(Vyučený)
H	(Hrachovina)	W . -	(Wagón klád)
I . .	(Ibis)	X - - .	(Xénokratés)
J . - -	(Jasmín bílý)	Y . - -	(Ý se ztrácí)
K - . -	(Krákorá)	Z - - .	(Známa žena)
L . . .	(Lupínček)		
M - -	(Mává)	/	Konec písmene
N . -	(Národ)	//	Konec slova
O - - -	(Ó náš pán)	///	Konec věty

[illegible]

--.//-.//.//.//.-/.--

Erich Maria Remarque

$$= 16 =$$